

PRAVNIK

slovenski.

List za pravosodje, upravo in državoslovje.

Budnim pravica.

Vigilantibus jura.

Izdavatelj in vrednik **dr. J. R. Razlag**, odvetnik.

Dedno pravo.

(Konec.)

Človeške razmere nanašajo, da je sedaj na eno, sedaj na drugo omenjenih zvez ozirati se posebno, da se ohrani in očvrsti rodovinska in lastninska skupnost, da se deloma naplača posebna skrb in izdaten trud rodovinskih družnikov, ali da se nevrednost in nehvaležnost zanikernih kaznuje s tem, da se jim manjši del naroči ali da se celó razdedinijo (enterben). Zapustnik pa mora pravico imeti, tudi druge ljudi zunaj lastne rodovine za trud, dobrote, postavim v sili in boleznih naplatiti s tem, da jim po smrti nekaj svojega imetka zapusti. Kdor nima nujnih dedičev, t. j. otrok ali vnukov in roditeljev, bode tudi priložnost imel občekoristnim zavodom in napravam za pospeševanje njih hasnovite delavnosti nekaj zapustiti, ker se čuti v dušni zvezi z njimi še po smrti.

Pri vseh slavenskih rodovih je več ali manj starodajna navada, da se prvemu sinu domačija ceneje prepusti, kakor je zares vredna, ker se mu skrb naloži, stariše dorediti in da bi bratje in sestre, ki svojo srečo drugot poskusijo, za silo zavetje našli pod domačo streho pri očetovskem ognjišču, torej navadno tudi ne iščejo enakih delov dedine. Kjer pa

so zadruga (Hauscommunien), vodi gospodarstvo starosta in vsi drugi pripomagajo skupno za skupni namen; vendar teh v pravem smislu na Slovenskem več ni in ta naprava se tudi ne hvali dosti, ker ima veliko napak v duševnem in materialnem oziru in tudi ne odgovarja več sedanjemu času, kateri svobodo, imetek in sploh pravice posamezne osebe zagovarja. — Gledé na dedno pravo naših slavjanskih praočakov nam je eden naših učenjakov obljubil spisati znanstveno črtico za naš list, ktero gotovo vsakdo željno pričakuje; tukaj še letos hočemo le razdelitev naše obstoječe dedne postave načrtati, prihodnje leto pa posamezne oddelke razpravljati, ker je v vsakdanjem življenji treba tudi nepravnikom izurjenosti v tej stroki pravoznanstva.

Pred vsem je treba pomisliti, da je dedič (erb) le tisti, kateri ima dobiti gledé na celoto odločen (kolikerni ali aliquoten) del zapuščine, postavim vse ali tretji, šesti, deseti del; komur pa se ne zapusti nobeden takošen del nanašajoč se na celo zapuščino, temuč le ktera posamezna reč ali več takih, kateri iznesek ali pravica, se imenuje to volilo (legat), ako ravno bi naj večji del zapuščine iznašalo in kdor dobi samo tako reč, je volilojemnik (legatar). Kdor tedaj hoče vse svoje premoženje le imenovanim naslednikom zapustiti, mora razun volil koga za dediča postaviti, ker se sicer vendar še postavni dediči sklicujejo ali pa se mora skrbnik zapuščine postaviti, kar pa razpravo zapuščine razvlačuje in podražuje.

Izrečenja poslednje volje so alj oporočka (testament), v kateri se postavi dedič ali pa zapisje (kodicil), v katerem se nahajajo le druge naročila. Oporočka pa se zunaj sodnije ali pred njo, pismeno ali ustmeno, in sicer pismeno pred pričami (svedoki), ali brez njih (kadar zapustnik svojo poslednjo voljo lastnoročno spiše in podpiše).

Postavnih oblik se je na tanko držati, ker sicer ne velja oporočka ali zapisje in bi nastopilo postavno nasledstvo, kakor če bi umrli ne bi bil zapustil nobenega izrečenja poslednje

volje, ali vsaj ne za vse svoje premoženje veljavnega, ker postavno nasledstvo nastopa alj celoma ali deloma, katerega poslednjega ni bilo v rimskem pravu po načelu: *nemo pro parte testatus, pro parte intestatus succedere potest*.

Postavni dediči so *a)* žlahtniki zakonskega rodu in sicer po teh le šest vrstah: 1. zapustnikovi otroci in njih mlajši; 2. zapustnikov oče in mati, ter zapustnikovi bratje in sestre in njih mlajši; 3. dedi in babice z brati in sestrami starišev in njih mlajši; 4. zapustnikovi prvi pradedi in prababice s svojimi mlajšimi vred; 5. zapustnikovi drugi pradedi in prababice s tistimi vred, ki od njih izhajajo; 6. zapustnikovi tretji pradedi in prababice s tistimi vred, ki so jih oni zarodili.

Samo kadar ni nikogar, ki bi od zapustnika samega izhajal, prehaja dedina na tiste, ki so mu žlahta v drugi vrsti in ako so tudi zapustnikovi stariši brez mlajših odumrli, prehaja dedina na tretjo vrsto in ako je tudi ta popolnoma odumrla, prehaja postavno nasledstvo na četrto vrsto in ako tudi od te vrste nobeden žlahtnik več ne živi, spada dedina na peto vrsto in če je tudi ta vrsta čisto ugasnila, prehaja postavno nasledstvo na šesto vrsto. Daljniši zapustnikovi žlahtniki pa so izklenjeni od postavnega nasledstva.

Postavni dediči so tudi *b)* legitimirani otroci; *c)* nezakonski otroci; *d)* vsinovljenci; *e)* stariši gledé na otroke pod *b)*, *c)* in *d)* navedene; *f)* zakonski družje.

Nujni dediči (*Nothben*) so zapustnikovi otroci, tudi vnuki in povnuki in če teh ni, njegovi stariši in sploh predniki, in dedinski postavni del teh se imenuje dolžni del (*Pflichttheil*), kateri pri otrocih iznaša polovico tega, kar bi po postavnem nasledstvu na nje prišlo, v navzgori vrsti pa tretji del tega. Dolžni del mora vsak nujni dedič dobiti, ako ni bil postavno razdedinjen (*enterbt*). Naš občni drž. zakonik od 1. junija 1811 govori o dednem pravu v §§. 531. do vštevno 824.

Hudodelstvo težke telesne poškodbe.

(Spisal dr. V. Leitmaier.)

I. Hudobni naklep (dolus).

(Dalje.)

Naj še tukaj omenim, kako se razločuje predmetno hudodelstvo od hudodelstva uboja in od prestopka proti telesni varnosti §. 411. k. p.

Pri prvem hudodelstvu vtegne biti hudobni naklep splošno sovražni namen (črk. *a*) ali namen, koga težko poškodovati (črk. *b*). Razloček obstoji samo v izidu, kajti k dogodku uboja treba je smrti poškodovanega. Pri prestopku §. 411. k. p. pa je hudi naklep gori pod črk. *a* omenjeni namen, tedaj splošno sovražni namen, ali namen, koga lahko poškodovati. Izid pa ne more več biti, kakor lahka poškodba; n. p. Janez vdari Jožefa s splošno sovražnim namenom ali z namenom, ga lahko ali težko poškodovati, s tako silo po sencah, da ga ob življenje spravi. Janez se je zakrivil hudodelstva uboja. Janez vdari Jožefa iz sovražnega namena ali z namenom, ga lahko poškodovati, z majhno palico po glavi. V tem primerljaji se je zakrivil Janez prestopka telesnega poškodovanja po §. 411. k. p., če je iz dejanja nastopila kaka lahka poškodba, ali, če ga ni zadel, poskušena telesnega poškodovanja v smislu §§. 8. in 411. k. p.

Razloček med gori omenjenima vrstama hudobnega naklepa je posebno v dveh ozirih važen. Prvič je poskus hudodelstva težke telesne poškodbe le v onih primerljajih mogoč, v katerih storivec pod črko *b* omenjeni hudi naklep ima, — zakaj, bomo pozneje, kadar bo o poskusu tega hudodelstva govor — razlagali, in drugič se hudodelstvo težke telesne poškodbe takrat, kadar hudodelnik ima namen, svojega nasprotnika težko raniti, ostrejšo kaznuje, kakor takrat, kadar storivec le sovražni namen ima, kajti v prvem primerljaji je kazen — če je hudodelstvo le poskušeno, že težka in postrelena ječa od 1 — 5 let (§. 155. k. p.), v drugem pri-

merljeji pa je, ako ni z dejanjem kaka v §. 155. črk. *b* — *c* ali v §. 156. omenjenih okoljščin združena, praviloma le kaznen od 6 mesecev do enega leta. (§. 154. k. p.)

Zadnjič naj še odgovorimo na vprašanje, ali je razložek med tema dvema vrstama hudobnega naklepa v postavi tako vtemeljen, da se mnenja, ki so temu nasprotne, ne dajo opravičiti? So namreč pravniki, ki trdé, da §. 155. črk. *a* nima v mislih posebnega hudobnega naklepa, ki bi bil različen od unega v §. 152. k. p. omenjenega, ampak da ta postavna določba se le ozira na §. 153. k. p. Ta člen namreč veli: „Tega hudodelstva (t. j. hudodelstva težke telesne poškodbe) postane tudi kriv, kdor svoje prave stariše ali kdor javnega uradnika, duhovna, pričo ali izvedenca, ko svoj poklic opravljajo, ali za to, ker ga opravljajo, premišljeno na njih životu poškoduje, če tudi poškodba ni taka, kakoršno §. 155. v mislih ima“. Pravniki tega mnenja pravijo, da se v §. 155. ne določuje kakšnost, ampak le kaznovanje hudodelstva. Ker se pa v tem členu govori od poškodovanja, katero je samo na sebi le lahko, se mora ozirati na hudodelstvo v §. 153. k. p. omenjeno, ki tudi le kako lahko poškodbo za predmet ima.

Čestiti bralci pa so se gotovo že iz tega, kar smo do zdaj razlagali, prepričali, da je to mnenje napačno.

Da se §§. 152. in 155. čerk. *a* tako nasprotno razlagata, kakor smo mi to reč razumeli, izhaja iz tega, da po zadnjem členu kakšnost orodja in njegove rabe, ki vtemeljuje nevarnost za življenje, le zavolj tega višjo kaznen v nasledku ima, ker se iz teh okoljščin sklepati mora, da je storivec namen imel svojega nasprotnika težko raniti, kakor to potrjujejo besede, ki neposredoma sledé „ali če se kako drugače izkaže namen, kak v §. 152. omenjenih nasledkov napraviti“.

Po takem se ne more govoriti o hudodelstvu težke telesne poškodbe v smislu §. 155. črk. *a*, kadar storivec nima namena, koga težko raniti, če se tudi poškodba s takim

orodjem in tako započne, da je s tem navadno smrtna nevarnost združena, kajti kakšnost orodja in njegova raba je le dokazni pomoček, po katerem se omenjeni hudi naklep dokazuje.

Tudi v tem oziru se razločuje sedanja postava od une leta 1803. V tej postavi je po §. 137. črk. *b* vsaka poškodba, ktera se s takim orodjem in tako započne, da je s tem navadno smrtna nevarnost združena, hudodelstvo in z višjo kaznijo kaznovano, ako tudi storivec nima namena, koga težko raniti.

Če smo tedaj tudi prepričani, da smo v tem oziru postavo zvesto tolmačili, vendar si ne moremo kaj, da bi ne trdili, da dotične postavne določbe nišo jasne. Tako n. p. §. 154. k. p. določuje kazen za hudodelstvo §. 152. k. p. z ječo od šest mesecev do enega leta, §. 155. k. p. pa za primerljaj, v kojem storivec ima naklep, kak v §. 155. omenjenih hudih nasledkov napraviti, s težko in poostreno ječo od enega do petih let. Iz tega se mora dosledno sklepati, da v §. 152. omenjeni sovražni naklep ne zapopada namená, kak v tem členu omenjenih hudih nasledkov napraviti in vendar mora §. 152. kakor opredeljenje (*definitio*) hudodelstva težke poškodbe vse svojstva tega hudodelstva, tedaj tudi polni naklep — ne samo en del tega naklepa — zapopasti. Tej nejasnosti bi se moglo odpomagati, ko bi §. 154. k. p. izostal, ko bi se dalje §. 155. črk. *a* tako-le glasil: „ako je storivec namen imel, kak v §. 152. omenjenih hudih nasledkov napraviti“, in ko bi se po §. 156. nov člen „če ni nobeden v prejšnjih paragrafi omenjenih hujših nasledkov nastopil, se kaznuje to hudodelstvo z ječo od šest mesecev do enega leta, pri posebnih obtežavah z ječo od 1 — 5 let“.

Pristavek §. 155. črk. *a* „če je tudi le pri poskusu ostalo“ bi bil nepotreben, kajti po §. 8. k. p. se ima poskus hudodelstva, držaje se §. 47. črk. *a* s tisto kaznijo pokoriti, ki je izrečena za dognano hudodelstvo. Besede „če je poškodba s takim orodjem in tako početa, da je z le-tem na-

vadno smrtna nevarnost združena“, spadajo v kazenski postopnik, kajti kakšnost orodja in njegove rabe je le dokazni pomoček, iz kojega se da sklepati, da je storivec namen imel, svojega nasprotnika le lahko, ali pa težko poškodovati.

(Dalje in konec I. oddelka.)

Izvršbina dražba: osebna zaveza dražbinega kupca.

Na nekem zemljišči je bil za Adolfa H. dolg 1200 gld. vknjižen; na izvršbini dražbi je to zemljišče kupil Benjamin R. in na terjatev Adolfa H. je prišel iznesek samo 888 gld. V dražbinih pogojih je bilo ustanovljeno, da se kupec z upniki ima sporazumeti, ali se imajo dolgovi plačati ali pa še dalje na zemljišči pustiti. Benjamin R. ni storil ničesar, pa se mu je vendar posrečilo, da mu je sodnija zemljišče prisodila, katero je potem prodal Dragotinu P. Zoper tega je tretji upnik zopet izvršbino prodajo dognal, na kateri pa se je manjše skupilo rešilo, tako, da je iz njega samo 572 gld. na terjatev Adolfa H. prišlo. Ta je tožil zdaj Benjamina R. kot prvega dražbinega kupca na platež 404 gld., ktere bi bil z ozirom na obresti prvega po njem ponujenega in tudi plačljivega skupila več dobil. Benjamin R. je tožbi med drugim tudi to ugovarjal, da mu je tožnik obljubil, omenjenih 888 gld. še znanprej pustiti kot zajem.

Okrajna sodnija v Kojetinu je z razsodbo od 30. julija 1864, št. 3180 spoznala na določilno prisego, ktera se je o tej obljubi naložila.

Deželna nadsodnija v Brnu je z razsodbo od 21. marca 1865, št. 2483, tožbo sploh zavrgla in najviša sodnija je z razsodbo od 3. oktobra 1865, št. 7457 obe prejšnji razsodbi spremenila, ter tožniku zahtevani iznesek nepogojno prisodila iz sledečih razlogov:

Ako se vzeme ozir na pravo postavno lastnost sklenjenih pravnih opravil, se kaže, da se po izvršbini poti storjena prodaja, čeravno je posilno in sè sodnijskim posredovanjem

izvršena, vendar mora vzemati za kupno med izvršencem in dražbinim kupcem sklenjeno pogodbo, ravno tako, kakor je vsled §§. 314. do 319. o. sod. postop. izvršbino prisojilo terjatve odstopu in izvršenec odstopniku enako. Pri kupu je kupec za izpolnitev pogodbe, oziroma za platež cene, to je, skupila osobno s celim svojim premoženjem zavezan. Uni iznesek pa, kateri je potreben, da se na skupilo odkazana terjatev knjižnega upnika plača, je del kupnine.

Ako bi prvi izvršenec zemljišče Benjaminu R. pod roko bil prodal, bi se vendar ne dalo dvomiti, da je ta prvemu s celim svojim premoženjem za kupnino zavezan. Zdaj pa vsaj ni postavnega vzroka, da bi pri izvršbini prodaji kaj druga moralo veljati. Res je sicer, da ta kupčeva dolžnost samo prodajniku nasproti velja; ali ravno tako nedvomljivo je, da bi takrat, ko bi prodalec svojo pravico do kupnine knjižnemu upniku namesto plačila (in vim solutionis) odstopil, ta kot odstopojemnik (cesionar) odstopljeno mu kupnino kot osoben dolg od kupnika terjati mogel. Pri izvršbini dražbi se ta prodalčeva pravica do kupnine s tem prenese na knjižnega upnika, da sodnija skupilo razdeli. Kupec na izvršbini dražbi je toraj za skupilo osobno s celim svojim premoženjem knjižnim upnikom in izvršencu po razmeri sodnijske razdelitve skupila zavezan. Temu nasproti se ne da ugovarjati, da dražbini kupec ni sklenil zajemne pogodbe, ki vpisku za podlago služi, in da toraj ne more osobni dolžnik biti, ampak da je le kot posestnik hipoteke z zastavljenim zemljiščem zavezan. Kajti, če tudi se ne gleda na to, da je kupec res le z zemljiščem, namreč, kakor daleč skupilo sega, za kupnino pa, ker je v gotovem denarji in nadomestljiva reč, iz zgoraj navedenih vzrokov na vsak način osobno zavezan, se vendar ne sme prezirati, da je namen izvršbe ravno ta, da se zaloga za izplačanje zastavnih upnikov porabi, da se zastavna pravica ravno po izvršbi vživa in se toraj zastavni upniki iz zaloge plačujejo. Po takem pa se kupnina mora v gotovem položiti, kar tudi §. 339. o. sod. postop. v prvi

vrsti velewa, ako se dražbeni kupec z vdeležnimi knjižnimi upniki in morda z izvršencem v tem oziru drugače ni sporazumel. Ako dražbeni kupec toraj kupnine ne položi v gotovem, se z knjižnimi upniki zaradi nje mora sporazumeti, toraj novo pogodbo skleniti in ta nič druga ni, kot zajemna pogodba. Drugače bi se knjižnim upnikom tudi huda krivica vtegnila goditi, ker bi po takem dražbini kupec zemljišče več let v svoj dobiček brez osobne zaveze rabiti in obresti vknjiženih glavnih neplačane pustiti zamogel. Vsled prodaje zastave stopi prvotni dolžnik unim knjižnim upnikom nasproti, kateri imajo iz kupnine svoje plačilo dobiti, iz vsake zaveze, ker je zastavo za izplačanje svojega dolga izročil in s tem izpolnil svojo dolžnost, kakor daleč skupilo dospeva. Ako ima toraj ktera na skupilo odkazana terjatev še zana-prej ostati, se to le na podlagi novega dogovora med dražbinim kupcem in upnikom zgoditi more. S tem, da je Benjamin R. zemljišče Dragotinu P. dalje prodal, se v tej razmeri nič ni spremenilo, ker zaradi tega osobna zaveza Benjamina R. za skupilo ni nehala. Prvosodnijska razsodba tudi nasprotuje §. 863. o. drž. zak. in določilne prisega ni treba, ker bi se tudi brez izrečenega dogovora zavoljo daljega puščenja terjatve na zemljišči obtoženec po zgoraj navedenih načelih obsoditi moral.

Izkaz do hipotekarne tožbe pri nevknjiženem odstopojemniku. (§§. 451., 1426. o. drž. zak.)

Na podlagi nevknjiženega odstopa terjatve 98 gld. je France T. zoper takratnega prepisanega zemljiščnega lastnika Petra Š. hipotekarno tožbo vložil.

C. kr. okrajna sodnija v Zatičini in c. kr. deželna nad-sodnija v Gradci ste tožnikov izkaz do stvari pripoznali in prva je z razsodbo od 21. novembra 1869, št. 3306, Petra Š. na platež celih 98 gld. pod ogibom izvršbine prodaje zastavljenega zemljišča obsodila; druga pa vsled toženčeve pritožbe

z razsodbo od 1. marca 1870, št. 2233, iznesek na 4 gld. znižala, gledé na to, da je Peter Š. s pričami popolnoma dokazal, da je odstopniku že predenj se je terjatev Francetu T. odstopila, 94 gld. bil plačal.

Vsled samo po tožniku vložene prošnje za dosojó je c. k. najviša sodnija z razsodbo od 2. junija 1870, št. 5987 razsodbo druge stopinje iz sledečih razlogov potrdila: Pričujoča tožba je hipotekarna, odstop pa, na katerega podlagi France T. na zemljišči Petra Š. za odstopnika vpisani dolg 98 gld. pri zemljiščnem posestniku iztožiti hoče, ni vknjižen. Iz tega sledi, da še tožnik zastavne pravice ni po §. 451 o. drž. zak. zadobil, da se toraj tudi ne more na njo veljavno naslanjati in se torej ne more tožencu naložiti, da mu terjani hipotekarni dolg plača, ker mu tožnik ne more dati izknjižbene pobotnice (§. 1426. o. drž. zak.) zastran vknjižene terjatve, ki se na ime tretjega glasi; toraj tudi tožno zahtevanje ni opravičeno, samo da se na tožnikovo škodo vsled njegove prošnje za dosojó ne more odbiti in vsled tega se je morala nadsodnijska razsodba nepremenjena pustiti in potrditi.

Dokaz nevarnosti pri dovoljenji sodnijske prepovedi.

(§. 283. ob. sod. postop.)

Matevž A. je zahteval zoper Blaža R., da se več terjatev, ki jih je ta imel, dene v prepoved zarad 1331 gl. a. v. s pripadki, ter je v podporo svoje prošnje sledeče navedel: vsled tožbe se je že s pravomočno razsodbo spoznalo, da je Blaž R. dolžen, dati Matevžu A. zajemno (dolžno) pismo na 1331 gl. a. v., ktero bi se pri njegovi (Blaža R.) hiši vknjižiti dalo, da pa še Blaž R. te dolžnosti ni izpolnil, temuč tem več zadnji dan za izpolnitev danega mu odloga hišo svoji ženi prodal, vsled česar je Matevž A. bil prisiljen, ga tudi za vrnitev omenjenega zajma tožiti.

C. kr. okrajna sodnija v St. je z odlokom od 15. ja-

nuarja 1870, št. 174 prepoved dovolila, c. kr. deželna nad-sodnija na Dunaji pa je prošnjo z odlokom od 17. februarja 1870, št. 3268 zavrnila, ker ta okoliščina, da je Matevž A. sè svojo terjatvijo pri Blažu R. zarad pomanjkanja drugih plačilnih sredstev v nevarnosti, ni dokazana.

C. kr. najvišja sodnija je z razsodbo od 12. aprila 1870, št. 4304 odlok prve stopinje potrdila, ker je z razsodbo prošnji za prepoved priloženo, prošnikova terjatev popolnoma dokazana in ker ta okoliščina, da je nasprotnik, ki bi vsled omenjene razsodbe Matevžu A. pri njegovi (namreč Blaža R.) hiši vknjižljivo zajemno pismo na 1331 gl. a. v. dati moral, to hišo še pred spolnitvijo svoje dolžnosti svoji ženi za iz-nesek vknjiženih dolgov prodal, na katero je ona tudi že pre-pisana, nevarnost Matevža A. zavoljo pomanjkanja drugih zadostnih plačilnih sredstev tem bolj vtemeljuje, ko je na-sprotnik v svojem utoku zoper prvosodnijski odlok sam po-vedal, da je tudi svojo kupčijo že pred več časom svoji ženi odstopil.

Pogodba, po kateri se komu raba kamnoloma na nedoločen čas za plačilo določenega izneska za vsak kubični čevelj nalomljenega kamnja prepusti, ni zakupna, ampak kupna pogodba.

Ignacij M. je v juliju 1869 Simonu L. po ustmeni po-godbi svoj v zemljiščnih parcelah 1396 do 1399 ležeči kamno-lom za plačilo dva in pol krajc. od vsakega kubičnega čevlja nalomljenega kamnja dal v zakup (štant), pozneje pa zem-ljišče s kamnolomom vred Nikolaju B. prodal. Meseca maja 1870 je Nikolaj B. prepovedal Simonu L. nadalje kamenje lamati in ta ga je zarad tega na podlagi §§. 1116 in 1120 o. drž. zak., ker mu zakupa ni prej odpovedal, na veljavnost (izpolnovanje) omenjene zakupne pogodbe, dokler bi se po-stavno ne končala in na pripoznanje pravice do lamanja kamnja v tem kamnolomu tožil.

Okrajna sodnija je toženca ob enem pobotaje tožne stroške obeh strank odbila, ker po §. 1090. o. drž. zak. k zakupni pogodbi sliši, da kdo rabo kake neporabljive reči in za odmerjeno ceno dobi, v tej ustmeni pogodbi pa se ni odmerila cena, niti se je neporabljiva reč samo za rabo prepustila; ampak Simon L. je po njej dobil temveč pravico do reči same, ktere se ni mogel posluževati varovaje bistvo. K zakupni pogodbi po §. 1091. o. drž. zak. nadalje sliši, da se reč le s trudom in marljivostjo vživati dá; v tem primerljeji pa se kamen v kamnolomu mora primerjati stoječemu sadju (kakor pri kupu rabe sadnika, ali drvarenja v gozdu na drevji viseče sadje in v gozdu stoječe drevesa). Domnevana zakupna pogodba po §. 1053. o. drž. zak. ima vse lastnosti kupne pogodbe in sicer po §. 1275. lastnosti kupa upane reči na sebi, ker so prihodnji dohodki bili predmet kupa; torej se §§. 1116. in 1120. o. drž. zak. na ta primerljeji ne obračata in tožnik nima pravice, prejšno odpoved zahtevati.

C. kr. mor. silezk. deželna nadsodnija je rabsodbo prve stopinje s svojo rabsodbo od 21. septembra 1870, št. 11355 potrdila iz sledečih razlogov:

Nazor prvega sodnika, da se pogodba zavoljo pomanjkanja nenadomestljive reči in odmerjene cene ne more imeti za rabokupno ali za zakupno pogodbo, kakor tožnik trdi, ampak da je temveč kupna pogodba, je tém bolj vtemeljen, ko k bistvenosti zakupne pogodbe tudi sliši odločen čas, tožnik pa priznava, da se čas ni odločil, ko nadalje v tem primerljeji, če kdo tretjemu drv iz svojega gozda za odmerjeno ceno od sežnja proda, to tudi ni zakupodaja drvarenja, ker še se les mora poprej podreti, in za rabo pripraviti, temuč je ta prepustitev temveč po §. 1053. o. drž. zak. kupna pogodba, kar v tem primerljeji tém bolj velja, ko se kameni kosi pred vsem od skale odlomiti in v določeni namen obdelati morajo in se za vsak kubični čevelj dobljenega kamna odmerjena cena dva in pol kr. plačati ima.

Ker je toraj med tožnikom in Ignacijem M. sklenjena ustmena pogodba — kupna, se tukaj ne more na §§. 1116. in 1120. o. drž. zak. ozir jemati in odpoved pogodbe je tém manje potrebna, ko se je tožniku prodaja naznanila, daljše lamanje kamenja prepovedalo in ker zaradi tega toženec po §. 354. o. drž. zak. ima pravico, z bistvom in vžitki kamnoloma po svoji volji ravnati in vsakega drugega od tega izklepati. Zavaljo tega je tudi tožnikova pravica do daljega rabljenja kamnoloma vgasnila in on bi k večemu imel pravico, prodajnika Ignacija M. za odškodovanje tožiti.

Rop ali tatvina?

Neža B. je srečala nekega dne na javni cesti njej dozdej celo neznanega Fedora T., kateri jo je nenadoma na prsih za kožuh, katerega je na sebi imela, tako silno popadel, da se je zapenjka, ki je kožuh skupaj držala, vtrgala in Neža B. strahu znak na tla padla. Fedor T. je kožuh zdaj iz nje potegnil in ž njim pobegnil.

Vsled tega je c. kr. okrajna sodnija v Tarnopolu z rabsodbo od 30. aprila 1870, št. 2970 Fedora T. hudo-delstva dovršenega ropa (razboja) po §. 190. kaz. post. krivega spoznala in ga na petletno ječo obsodila.

C. kr. deželna nadsodnija v Lvovu je z rabsodbo od 31. maja 1870, št. 15700 obtoženca gori omenjenega hudo-delstva nekrivega in le prestopka zoper varnost lastnine po §. 460. kaz. post. krivega spoznala ter ga obsodila na šestmesečni zapor, ker Fedor T. Neži B. s tem, da je kožuh iz nje potegnil, ni tolike sile storil, da bi svoje lastnine ne mogla braniti, in je tudi s kakim pretenjem (grozenjem ali žuganjem) ni primoral, mu kožuh prepustiti.

Vsled priziva državnega pravdnštva je c. kr. najvišja sodnija z rabsodbo od 19. avgusta 1870, št. 9803 rabsodbo prve sodnije potrdila in le kazen na enoletno težko ječo znižala iz sledečih razlogov:

Res je sicer, kakor c. kr. deželna nadsodnija v svojih nagibih omenja, da se ni rabilo žuganje, ali obdolžencu še se mora več, namreč resnična sila prištevati, ako se premisli, da je Nežo B. v priznanem namenu, dobiti kožuh v svojo posest, ktereга je na sebi imela, nenadoma na prsih in sicer za kožuh popadel in naglo potegnil, tako da se je zapenjka, ki je kožuh skupaj držala, vtrgala in poškodovanka strahu znak na tla padla, da je potem kožuh z nje potegnil in pobegnil, da se toraj resnična sila v obdolženčevem dejanji ne more tajiti in da se v tem, da je poškodovanka na prsih popadel in za kožuh potegnil, dejanska razžalitev poškodovankine osebe tem bolj more spoznati, ker je na tla padla, če tudi nekoliko iz strahu.

Ne more se trditi, da bi obdolženec poškodovanki branjenja njene lastnine ne bil nemogočega storil, ker ravno to, da se poškodovanka, na tla vržena slačenju kožuha ni mogla ubraniti, takemu mnenju nasprotuje.

Sicer pa §. 190. kaz. post. še ne zahteva, da bi branba neobhodno nemogoča biti morala.

Izvršbino rubežen in cenitev premakljivega premoženja v skrajšanem ravnanji ima sodnijski služabnik ob enem opravljati.

Že na strani 119. je „Pravnik“ priporočal I. in II. stopinjo izvršbe na premakljivo premoženje v skrajšanem ravnanji pri malenkostnih terjatvah do 210 gld. po sodnijskem služabniku (beriči) opravljati, kar se pri nekterih sodnijah že sedaj godi in le 2 do 3 gld. stoji; ako pa se cenitev loči in to uradno dejanje prepusti sodnijskemu uradniku, se s tem tudi stroški proti vsaki razmeri pomnože.

„Pravnik“ je tudi bil na strani 46. naznanil, da c. kr. višja sodnija v Gradci pripravlja slovenske tiskarnice, ktere so sedaj že v natisu in med temi nahajamo obrazec (formular) rešitve izvršbine prošnje I. in II. stopinje na premakljivo premoženje, ki se tako glasi:

(od zunaj)

(Odlok)

France Žizek, posestnik
v Radovici
zoper

Janeza Šverljugo, posest-
nika v Cvenu

izvršbina prošnja I. in II.
stopinje na premakljivo
blago zavoljo 150 gl.
s pripadki na podlagi
ovosodniške razsodbe
(poravnave) od 5. sep-
tembra 1870, št. 2137.

Izvršbina rubežen in cenitev notri za-
znamovanega nasprotnikovega premakljivega
premoženja, vendar z ozirom na postavno ome-
jitev in na že poprej pridobljene pravice se
na podlagi ovosodniške razsodbe (poravnave)
od 5. septembra 1870, št. 2137 zavoljo 150 gl.
s 5 % obresti od 1. januarja 1868, tožnimi
stroški 8 gl. 59 kr. in narastocimi izvršbinimi
stroški dovoljuje ter za nemudno izpeljavo teh
dveh izvršbinih dejanj na vrsti stoječi sodnijski
služabnik, ki ima poklicati zaprisežena cenilca
Jožefa Robido in Janeza Muhovića s tretjepisom
vloge in enim kolekom po 36 kr. pošilja.

To se naznani izvršencu pri izpeljavi na prvpis in prošnjiku (v
roke njegovega pooblastenca I. I.) na drugopis s prilogami.

Ces. kr. okrajna sodnija v Črnomlju dne 10. oktobra 1870.

I. I., okrajni sodnik.

Pričakuje se, da se bodo te in enake slovenske tiskarnice
marljivo in vestno rabile, da se pravosodje samo pospešuje v
korist občinstva in da domači jezik zadobi postavno veljavo
v javnem življenji, kar je pogoj zaželenega vsestranskega zau-
panja. Narod sam pa se mora zavedati svojih pravic, da bode
vesel izpolnjeval tudi svoje dolžnosti, torej je tudi sploh skr-
beti za njegovo vsestransko omiko, brez ktere ni pričakovati
pravega napredka v ustavni državi.

Državna tiskarnica (Staatsdruckerei) na Dunaji je tudi za prihodnje
leto oklicala naročevanje na državni zakonik v slovenskem jeziku
in sicer s poštnino vred samo za 1 gl. 70 kr. Ako se ta iznesek pošlje
s poštno nakaznico, ki velja 5 kr., je vsak naročnik brez daljše skrbi
za celo leto. Ako je Slovencem res mar, da se vpelje njih jezik v javno
življenje, je slovenski državni zakonik potreben vsaki občini, vsaki sodniji,
vsakemu pravniku v obče, ker se taka zbirka postav še tudi pozneje vedno
potrebuje. Sè vso pravico se torej pričakuje obilno naročevanje na ome-
njeni zakonik v domačem jeziku, ker bode vlada, ki ga izdaja, tudi iz
tega razvidela potrebo, da se narodni jezik vvede v vse domače urade.

Zastran slovenskih pravoslovnih učnih stolic na vseučiliščih v
Gradci, ki je ustanovljeno bilo za Štajersko, Kranjsko in Koroško se sli-
šijo smešne pravice od nemških profesorjev in nemškega zastopa mesta
Gradca, ki nečejo o teh stolicah nič vedeti, da bi ta visoka šola postala
čisto nemška; torej ti podpirajo vstanovitev slovenskega vseučilišča v Lju-
bljani, za kar smo jim prav hvaležni, ker se potem morajo po njih-
vem lastnem načelu tudi stroški za vzdrževanje onega vseučilišča pri-
merno razdeliti. V ožigled najnovejšim dogodkom se sme vsak dan pri-
čakovati izreka o vstanovljenji slovenskega vseučilišča v Ljubljani.

Vabilo na naročbo.

Z novim letom 1871. nastopi »Pravnik slovenski« drugi tečaj. Obilna duševna podpora prvega slovenskega pravnškega lista in priznanje dosedanjih gg. naročnikov nam je spričevalo, da je koristen in potreben, ako resno hočemo, da jezik slovenski zadobi v javnem življenji tisto veljavo, katero že imajo vsi drugi razviti jeziki pri svojih domačih oblastnijah. »Pravnik« se bode trudil, tudi zanaprej širiti državoslovne znanosti, katere so v ustavni državi potrebne za vsakega državljanu, on bode razpravljaval pravosodne in upravne zadeve, da postane glasilo izobraženih državljanov v obče, ter domačih pravnikov in županov na poseb. Trudil se bode neprenehoma dejansko dokazovati, da je jezik slovenski že sposoben za javno življenje, ker se sicer prevažne opravila te stroke ne morejo oskrbovati v duhu prave svobode in vsesvetne omike. Raba narodnega jezika v javnem življenji je znamenje narodnega živobitja. — Dosedajnim sodelalcem izrekujemo presrčno zahvalo za njih pripomoč, ter jih prosimo, naj v povzdigo narodnega razvoja nadaljujejo pričeto delovanje.

Ker ne iščemo v tem početji gmotnega dobička, ampak smo zadovoljni, ako se le stroški naplačajo, je naročnina za »Pravnik«, ki bode tudi zanaprej dvakrat na mesec vsaj dve tiskani poli obsegal in navadno 1. in 15. dan izhajal, ta le:

Za celo leto pri vredništvu prejeman 4 gld. — kr.

» » » po pošti ali na dom pošiljan . . 4 » 20 »

» pol ali četvrt leta po razmeri,

» slušatelje pravoslovja in učitelje narodnih šol pa samo polovica.

Slovenski časniki so naprošeni, naj blagovolijo to vabilo sprejeti v svoje predele.

V Ljubljani dne 1. decembra 1870.

Vredništvo.

Naročevanje na vse časnike v našem cesarstvu je naj ceneje s pošt-nimi nakaznicami (Postanweisungen), katere do 10 gl. samo 5 kr. veljajo, pričem se prihrani do 18 kr. — Zaostala naročnina se naj blagovolj poslati. — Priložen je naslovni list, kazalo obsega, imenik gg. naročnikov in zavitek.

Obseg: Dedno pravo. (Konec). — Hudodelstvo težke telesne poškodbe. (Dalje.) — Izvršbina dražba: osobna zaveza dražbinega kupca. — Izkaz do hipotekarne tožbe pri nevknjiženem odstopojemniku (§§. 451., 1426. obč. drž. zak.) — Dokaz nevarnosti pri dovoljenji sodnijske prepovedi (§. 283. obč. sod. post.). — Pogodba, po kateri se komu raba kamnoloma na nedoločen čas za plačilo določenega izneska za vsak kubični čevelj nalomljenega kamnja prepusti, ni zakupna, ampak kupna pogodba. — Rop ali tatvina. — Izvršbino rubežen in cenitev premakljivega premoženja v skrajšanem ravnanji ima sodnijski služabnik ob enem opravljati.

Vredništvo »Pravnika slovenskega« je na starem trgu hiš. šte. 168 (pod trančo) tik Hradeckitovega (šošarskega) mosta, kjer je tudi vrednikova odvetniška pisarna v 1. nadstropji.

Natisnil J. Rud. Milic v Ljubljani.

Imenik p. n. gg. naročnikov.

1. Abram Anton, c. kr. finančni komisar v slov. Gradci.
2. Abram Filip, c. kr. okrajni sodnik v Tominu.
3. Abram Josip dr., deželni tajnik v Gorici.
4. Albrecht Leopold, župnik v Dobu.
5. Arcon Jožef, c. kr. dež. vl. komisar v Ljubljani.
6. Arko Janez, c. kr. bilježnik v Ribnici.
7. Artelj Blaž, župnik v Kranjski gori.
8. Auersperg Aleksander grof, c. kr. okrajni glavar v Litiji.
9. Babnik dr., odvet. vajence v Mariboru.
10. Balon Anton, župnik v Polzeli na Štaj.
11. Barbo Jožef grof, grajščak v Rakovniku.
12. Barčič J. dr., odvetnik na Reki.
13. Baudek Martin, kmetovalec pri Ljubljani.
14. Bensa Štefan, nadškofjski uradnik v Gorici.
15. Beseljak Pavel, c. kr. bilježnik v Postojni.
16. Bisiak Jožef dr., odvetniški vajence v Trstu.
17. Bleiweis Janez dr., profesor v Ljubljani.
18. Božič Anton, posestnik v Radoslavcih pri Ljutomeru.
19. Božič Anton, c. kr. dež. sod. pristav v Ljubljani.
20. Bratkovič France dr., odvetnik v Krškem.
21. Brelih France, kaplan v Prihovi na Štaj.
22. Brencé Jernej, duhoven v Dutovljah.
23. Bric Janez, c. kr. pristav v Kostanjevici.
24. 25. Brinšek Ivan, trgovec v Trnovem pri Ilir. Bistr.
26. Brodnik Anton, župnik pri Kamniku.
27. Brolih Matija, dekan v Šmarji na Dolenskem.
28. Brus Anton, oskrbnik v Ljubljani.
29. Brusić J., c. kr. sod. svetovalec v Gorici.
30. Budau Leopold, c. kr. pristav v Paznu.
31. Burger Juri, posestnik v Vogličih na Kr.
32. Caf Oroslav, beneficijant v Ptui.
33. Candolini Vojteh, c. kr. okr. sodnik v Velikih Laščah.
34. Catinelli Janez, c. kr. pristav v Gorici.
35. Catinelli Viljem, c. kr. pristav v Gorici.
36. Cegnar France, c. kr. nadtelegrafist v Trstu.
37. Centazzo Angelj, kaplan v Komnu.
38. Cigale Matevž, c. kr. ministerski tajnik na Dunaji.
39. Claus Dragotin, bilježniški pisar v Mariboru.
40. Costa E. H. dr., odvetnik v Ljubljani.
41. Čadež Ivan, posestnik v Poljanah pri Loki.
42. Čeh Alojzij, c. kr. okr. sodn. pristav v Celji.
43. Česnik Oroslav, trgovec v Knežaku.
44. Čitalnica v Celji.
45. Čitalnica v Gorici.
46. Čitalnica v Kamniku.
47. Čitalnica v Kranji.
48. Čitalnica v Ljubljani.
49. Čitalnica v Ljutomeru.
50. Čitalnica v Mariboru.
51. Čitalnica v Nabrežini.
52. Čitalnica v Novem mestu.
53. Čitalnica v Ormuži.
54. Čitalnica v Poddragi nad Vip.
55. Čitalnica v Ptui.
56. Čitalnica v Ribnici.
57. Čitalnica v Rojani.
58. Čitalnica v Sevnici na Štaj.
59. Čitalnica v Sodražici.

60. Čitalnica pri sv. Vidu nad Ljubljano.
61. Čitalnica v Volčah na Pr.
62. Čitalnica v Žavci pri Celji.
63. Čuček Jožef dr., odvetnik pri sv. Lenartu v slov. Gor.
64. Debevc Janez, c. kr. poštnar v Kamniku.
65. Dekanija v Šmartnem pri Litiji.
66. Della Bona dr., c. kr. bilježnik v Gorici.
67. Demonte Alojzij, c. kr. pristav v Gorici.
68. Dev Edvard, c. kr. pristav v Planini.
69. Devetak J., c. kr. okr. sodnik v Ajdovščini.
70. Devetak Jožef, župan v Tominu.
71. Divjak France, posestnik v Frajhamu.
72. Divjak France, bilježniški uradnik v Mariboru.
73. Dolencec Henrik dr., c. kr. pristav v Ložu.
74. 75. Dolencec Matija dr., odvetnik na Dunaji.
76. Dolinar France, trgovec v Veliki dolini pri Mokricah.
77. Dolžan Jernej, župnik v Radovici.
78. Dominkuš Ferdinand dr., odvetnik v Mariboru.
79. Drenik Kunibert, c. kr. kancelist v Krškem.
80. Drobnič Andrej, župnik v Knežaku.
81. Držečnik Luka, posestnik v Arlici na Štaj.
82. Einspiler Andrej, profesor v Celovci.
83. Ekel Jožef, c. kr. okrajni glavar v Novem mestu.
84. Erhartič Franjo, odvet. perovodja v Oseku.
85. Erjavec Peter, kaplan v Konjicah na Štaj.
86. Fegitz France, c. kr. okrajni glavar v Voloski.
87. Firbas France, odgojitelj v Novih Gradih na Českem.
88. Fischer Janez, c. kr. finančni komisar v Tominu.
89. Fleckh Janez dr., odvetnik v Gradci.
90. Fric Jožef, kaplan v Pliberku.
91. Gerdešič Jožef, c. kr. pristav v Novem mestu.
92. Gerčer Anton, c. kr. predsednik okrožne sodnije v Novem mestu.
93. Gersak Ivan dr., odvetniški vajenec v Ptuj.
94. Gestrin Dragotin dr., c. kr. pristav v Senožečah.
95. Gestrin Leopold, župnik v Št. Jurji pod Kumom na Kr.
96. Gešpura France, odpravnik na kolodvoru v Trstu.
97. Gironcoli de, c. kr. sodnijski tajnik v Gorici.
98. Gorjup Josip, c. kr. okrajni komisar v Gorici.
99. Graf Tomaž, c. kr. okrajni sodnik v Kanali.
100. Graseli Peter, pravnik in posestnik v Ljubljani.
101. Gregorič Anton, vikar na Ljubušini na Pr.
102. Gregorič Vekoslav dr., odvetniški vajenec v Mariboru.
103. Greistorfer Robert, c. kr. pristav v Ptuj.
104. Groblnik Dayorin, župnik v Belihvodah na Štaj.
105. Gruntar Ignacij, pravnik na Dunaji.
106. Gruškovnjak Blaž, koncipient v Ormuži.
107. Gustin Branko, trgovec v Metliki.
108. Gutman Emil, koncipient v Ljubljani.
109. Hajdin Nikola, kotarski pristav v Moravicah na Hrv.
110. Heinricher Janez, c. kr. dež. nadsod. svetovalec v Gradci.
111. Herg Lovrenc, župnik v Lembahu na Štaj.
112. Herle Anton, orglar v Sučavi na Štaj.
113. Herman Mihael, c. kr. okrajni sodnik in dež. odbornik v Gradci.
114. Hirti France, kaplan v Marenbergu.
115. Hiti Janez, župnik v Homeu na Kr.
116. Hiti Luka, beneficijar in šolski nadzornik v Ipavi.
117. Hočevar France, c. kr. drž. pravn. namestnik v Celji.
118. Hočevar Janez, dež. vl. svetovalec v Ljubljani.
119. Hočevar Raimund, c. kr. okr. komisar v Postojni.
120. Hoffmann Edvard, c. kr. pristav v Brežcah.

121. Hrašovec France, c. kr. okr. sodnik v Sovodnji na Kor.
122. Hren Jakob, c. kr. drž. prav. namestovalec v Ljubljani.
123. Hrzič Anton, kr. profesor v Oseku.
124. Ipavie Dragotin dr., odvetnik v Mariboru.
125. Ipavie Gustav dr., zdravnik pri sv. Jurji na Štaj.
126. Irkič Janez, c. kr. bilježnik na Krškem.
127. Ivančič Jožef, c. kr. bilježnik v Kanali.
128. Ivancec Martin, dekan v Šmarji na Štaj.
129. Jakopič dr., odvetniški vajenec v Gorici.
130. Jamnik Egidij, c. kr. pristav v Pliberku.
131. Jan Juri, dekan v Dolini pri Trstu.
132. Janežič Jakob, knjigovez v Cirknici.
133. Janša Alojzij, župan v Jesenicah na Kr.
134. Jarc Jernej, župnik v Dolu na Kr.
135. Jenčič Vekoslav, c. kr. auskultant v Kamniku.
136. Jeran Luka monsignor, vrednik v Ljubljani.
137. Jereb Matevž, župnik v Javorji.
138. Jerič Jožef, posestnik v Dobovci.
139. Jerše France, c. kr. uradnik v Gornjem Gradu.
140. Jeunekar, c. kr. dež. sod. svetovalec v Ljubljani.
141. Jug Andrej, župnik v Riečici na Štaj.
142. Jurca Andrej, trgovec v Ptui.
143. Kalan Andrej, župnik v Hotovlji pri Loki.
144. Kalin France, župnik v Reichenburgu.
145. Kapelle Janez, oskrbnik v Metliki.
146. Kaprec, c. kr. dež. sodn. svetovalec v Ljubljani.
147. Kastelic J., c. kr. tajnik okrož. sodnije v Celji.
148. Kastelic Karol, c. kr. auskultant v Mokronogu.
149. Kaučič Hinko, posestnik v Razdrtem.
150. Kaučič Jakob, c. kr. knjigovodja v Brežcah.
151. Kaučič Josip, c. kr. okrajni komisar v Gorici.
152. Kaučič Matija, trgovec pri sv. Jurji na Štaj.
153. Kersnik Jožef, c. kr. okrajni sodnik v Brdu.
154. Klančič Štefan, c. kr. okrajni glavar v Kamniku.
155. Klemenčič Štefan, občinski tajnik v Solkanu pri Gorici.
156. Knez Edvard, c. kr. bilježnik pri sv. Lenartu v slov. gor.
157. Knez France, c. kr. pristav v Krškem.
158. Kobal Peter, vikar v Soduli na Gor.
159. Koceli Dragotin dr., odvetniški vajenec v Mariboru.
160. Kocuvan Anton, kaplan pri sv. Lovrenci v slov. gor. na Št.
161. Kočevar Štefan dr., zdravnik v Celji.
162. Koder M., župnik na Slapu v Vipavi.
163. Kogej Janez, učitelj v Brezovici.
164. Kolarič Jožef, v Kostivnici na Štaj.
165. Kolenko Martin, kaplan pri sv. Marku blizu Ptuja.
166. Konšek Valentin, c. kr. profesor v Ljubljani.
167. Kopac Josip dr., odvetnik v Zagrebu.
168. Koprivnikar Janez, župnik na Savi na Kr.
169. Koren Matija, kaplan v Braslovcah na Štaj.
170. Koren Matija, posestnik v Planini.
171. Korošec Mihael, kaplan v Konjicah.
172. Kosar France, dekan v Kozjem.
173. Kosec Franjo, kaplan v Beršecu.
174. Kosér Maks, pravnik v Gradci.
175. Kosina Martin, v Senji.
176. Košir Janez, c. kr. okrajni sodnik v Kočevji.
177. Kotnik Mihael, kaplan v Dobu na Kr.
178. Kovačič France dr., odvetnik v Tominu.
179. Kovačič J., odvetniški uradnik v slov. Gradci.
180. Kozjek, c. kr. svetovalec dež. sodn. v Ljubljani.
181. Kozler Peter, posestnik v Ljubljani.
182. Koželj Mihael, kaplan v Metliki.
183. Kranjc France, župnik pri sv. Marjeti blizu Ptuja.

184. Kranjc Jožef dr., kralj. profesor v Sibiriji.
185. Kramar France, korar v Ljubljani.
186. Kramarič Martin, posestnik v Radovici.
187. Krašovic Juri, župnik v Šmartnem blizu Kranja.
188. Kravs Vojteh dr., c. kr. pristav v Planini.
189. Kreč Matevž, dež. koncipist v Ljubljani.
190. Krek Gregor dr., profesor v Gradci.
191. Kresnik Peter, umetoslavec v Gradci.
192. Krisper Valentin, posestnik v Zalogu na Kranjskem.
193. Križan Kajetan dr., odvetnik v Ptuiju.
194. Kronabethvogel Gustav, notarski uradnik v Kamniku.
195. Kulterer Juraj, pravnik na Dunaji.
196. Kuplen Anton, bilježniški vajenec v Ptuiju.
197. Kuralt Ivan A., pravnik v Gradci.
198. Kureš Jakob, c. kr. pristav v Kozjem.
199. Lampe Jožef, c. kr. uradnik v Zatičini na Kr.
200. Lapajne Juri, vikar v Kredi.
201. Lavrič Dragotin dr., odvetnik v Gorici.
202. Ledenik Julij, c. kr. pristav v Litiji.
203. Lederer Mihael dr., odvetnik v Konjicah.
204. Ledvinko Alojzij, kaplan v Pliберку.
205. Legan France, podžupnik v kranjski Gori.
206. Lehman Ernest dr., vitez, c. kr. nadsodnijski svet. v Gradci.
207. Leitmaier Viktor dr., c. kr. drž. pravd. namestnik v Ljubljani.
208. Lenarčič Anton, c. kr. davkar na Vrhniki.
209. Lenček Alojzij, posestnik na Blanci na Štaj.
210. Léšar Anton, profesor v Ljubljani.
211. Levičnik Albert, c. kr. auskultant v Ptuiju.
212. Ličan Skender, trgovec v Ilirski Bistrici.
213. Lilek Franjo, posestnik v Črnomlju.
214. Lininger Ulrih, c. kr. nadsodnijski svetovalec v Gradci.
215. Lipold Marko V., c. kr. rudarski nadsvetovalec v Idriji.
216. Lorković Blaž, činovnik pri kr. finančni prokuraturi v Zagrebu.
217. Louriha Janez, posestnik v Dolini blizu Trsta.
218. Ložar Gregor dr., odvetnik v Ipavi.
219. Lulek J., c. kr. auskultant v Mariboru.
220. Lušin Andrej dr., c. kr. predsednik dež. sodn. v Ljubljani.
221. Maffei Peter, vitez, c. kr. pristav v Gorici.
222. Mahkot Janez, c. kr. komisar v Krškem.
223. Marolt Jakob, župnik pri sv. Križu pri Litiji.
224. Martinak Edvard, c. kr. pristav v Pliберку.
225. Martinak Jožef, c. kr. pristav v Žužembergi.
226. Martinak Viljem, c. kr. pristav v Zatičini na Kr.
227. Marušič Janez, vikar v Nabrežini.
228. Masten Jožef, kaplan v Koprivnici na Štaj.
229. Mataušek Emanuel, c. kr. nadsodn. svetovalec v Ljubljani.
230. Maučič Jožef, župnik pri sv. Tomaši na Št.
231. Mayer Jakob, c. kr. dež. sodn. svetovalec v Celji.
232. Mazek Anton, posestnik v Šmarji na Dolenski.
233. Medved Janez, posestnik pri sv. Jurju blizu Radeč.
234. Mehlé Jakob, krčmar v Ljubljani.
235. Melé Janez dr., c. kr. dež. sodn. svetovalec v Gradci.
236. Mencinger Janez dr., koncipient v Ljubljani.
237. 238. Mesar Janez, župnik na Bohinski Bistrici.
239. Meško Jakob, župnik pri sv. Lovrenci v slov. goricah.
240. Miani Robert, c. kr. auskultant v Gorici.
241. Miheljčak Martin, c. kr. bilježnik v Celji.
242. Mikuš France, mestni župnik v Brezjah.
243. Milčič Jožef, posestnik v Proseki.
244. Moché Alfonz dr., odvetnik v slov. Gradci.

245. Mohar Martin, c. kr. oficial v Novem mestu.
246. Mozetič J., c. kr. sodn. svetovalec v Gorici.
247. Mörtl France, c. kr. bilježnik na Vranskem.
248. Mravlak Anton dr., odvetniški vajenec v Mariboru.
249. Mraz Tomaž, župnik v Vohredu.
250. Munda France dr., odvetnik v Radoljci na Kr.
251. Murko Anton dr., dekan v Hočji na Št.
252. Muršec France, potrošninski nadglednik v Frajhamu na Štaj.
253. Muršec Jožef dr., profesor v Mureku.
254. Nabergoj Ivan, posestnik v Proseku.
255. Nabernik Ivan, c. kr. auskultant v Ljubljani.
256. del Negro Moric, žl., c. kr. nadsodn. svetovalec v Gradci.
257. Novak France, dekan pri sv. Martini pri slov. Gradci.
258. Novak Janez, župnik v Planini na Štaj.
259. Novotny Emanuel, c. kr. pristav v slov. Bistrici.
260. Navratil Anton, pravnik in posestnik v Metliki.
261. Občina v Senožečah.
262. Ogrinec Janez, c. kr. okr. sod. svetovalec v Novem mestu.
263. Ogrinec Viljem, c. kr. pristav v slov. Gradci.
264. Okrajni odbor na Vranskem.
265. Okrajno glavarstvo c. kr. v Črnomlji na Kranj.
266. Orel Jožef dr., c. kr. bilježnik v Ljubljani.
267. Orozel Janez dr., odvet. v Šmarji na Št.
268. Ostertag Jožef dr., odvetnik v Sežani.
269. Ovčjak Janez, kmetovalec v Vrheh pri slov. Gradci.
270. Ožgan Simon, c. kr. bilježnik pri sv. Pavlu na Kor.
271. Pajk Janez, c. kr. okrajni glav. v Ljubljani.
272. Panian Martin, c. kr. okrajni sodnik in velikoposestnik v Šempasu.
273. Papež France dr., koncipient v Ljubljani.
274. Pavlič France, posestnik pri sv. Lovrenci v Pušcavi na Št.
275. Pavlič Valentin dr., odvetnik v Velkovi.
276. Pee Dragotin, c. kr. knjigovodja v Kranji.
277. Pečko Jakob, odvetniški vajenec v Ljubljani.
278. Peharc J., c. kr. pristav v Mariboru.
279. Perenič Vekoslav, župan v Planini.
280. Pernat Štefan, pravnik v Gradci.
281. Pernišek Blaže, učiteljski pripravnik v Gorici.
282. Peroci Ferdinand, odvetniški pisar v Gorici.
283. Pesarič Vekoslav, c. kr. dež. sodn. svetovalec v Celji.
284. Pesjak France, trgovec v Celovci.
285. Pestotnik Ivan dr., c. kr. okrajni zdravnik v Črnomlji.
286. Petovar Ivan dr., odvetnik v Ormuži.
287. Petris Hiacint dr., c. kr. okrajni komisar v Tominu.
288. Pfeifer Josip, c. kr. okrajni tajnik v Litiji.
289. Pfeifer Viljem, posestnik na Vidmu.
290. Pirnat Jernej, učitelj v št. Jurji pod Kumom na Kr.
291. Pitamio Janez dr., c. kr. okrajni sodnik v Podgradu.
292. Pitamio Janez, odvetnik v Tominu.
293. Pleško Dragotin, c. kr. okrajni komisar v Planini.
294. Ploj J. dr., odvetnik v Ptuj.
295. Podboj Jožef, c. kr. okrajni sodnik v Kostanjevici.
296. Poklukar Jožef dr., koncipient v Ljubljani.
297. Poljanec Janko, tajnik slovenske čitalnice v Mariboru.
298. Poljak France, kaplan v Negovi.
299. Poljak J., c. kr. državni pravdnik v Gorici.
300. Potočnik France, c. kr. nadinženir v Ljubljani.
301. Poznik Albin, odv. vajenec v Velkovi.
302. Poznik France, umetnoslovec v Gradci.
303. Prelog Matija dr., zdravnik v Mariboru.
304. Premrl Matevž, posestnik na Ubelskem,

305. Premerstein žl. Janez dr., c. kr. bilježnik v Tominu.
306. Prevc Valentin dr., odvetnik v Kranji.
307. Raab žl., c. kr. dež. sodn. svetovalec v Ljubljani.
308. Radej France dr., c. kr. bilježnik v Mariboru.
309. Raič Božidar, župnik pri sv. Barbari v Halozah.
310. Rajc Anton, dekan v Vidmu.
311. Rapos France dr., odvet. vajenec v Mariboru.
312. Rath France, župnik v Frajhamu na Štaj.
313. Rausch France dr., odv. vajenec v Mariboru.
314. Ravnik France, c. kr. profesor v Kopru.
315. Ravnikar Dragotin, trgovec v Znojmu na Moravskem.
316. Ravnikar France, dež. blagajničar v Ljubljani.
317. Ravnikar Ljudevit, c. kr. dež. sod. tajnik v Ljubljani.
318. Ravnikar Nikomed, c. kr. auskultant v Ljubljani.
319. Razlag Juri, krčmar v Globokem na Štaj.
320. Rebič Matija, duhovnik v Jesenicah.
321. Rechfeld Avgust, c. kr. okrajni sodnik v Pazni.
322. Reddi Avgust dr., odvetnik v Gradci.
323. Rejc Janez, vikar pri sv. Tomaži na Gor.
324. Rekar Janez, vikar v Barki na Pr.
325. Remškar Matija, posestnik v Brezovici na Kr.
326. Repič J., c. kr. pristav v Ajdovščini.
327. Ribič J., godbar v Ljubljani.
328. Ribič Viktor dr., v Gradci.
329. Ribič Viljem dr., c. kr. bilježnik v Ljubljani.
330. Robič Luka, c. kr. finančni komisar v Postojni.
331. Robič Simon, župnik v Šenčurju na Kr.
332. Robida France, posestnik v Planini.
333. Rossbacher B. C., trgovec v Celovci.
334. Rotter Rudolf, v Kamniku.
335. Rozman Jožef, dekan v Konjicah.
336. Rudolf France dr., odvetnik v Ljubljani.
337. Sablačan Mihael, trgovec v Glinjah na Kor.
338. Sajovic Janez dr., odvetnik v Celji.
339. Sajovic Janez, župnik v Mošnah.
340. Samostan oo. minoritov v Ptui.
341. Savič J., prisednik pri kr. žup. sudb. stolu v Požegi.
342. Savinšek Josip dr., grajščak v Metliki.
343. Semen Ljudevit, c. kr. okrajni sodnik v Krškem.
344. Semeniška knjižnica v Ljubljani.
345. Serajnik Lovro, dekan v Pliherku.
346. Sernec Janko dr., odvetnik v Mariboru.
347. Seunik Vinko, prisednik kr. žup. sudbenoga stola v Varaždinu.
348. Sever Jožef, kaplan v Trbovljah.
349. Sitar France, kaplan pri sv. Danielu na Prim.
350. Skofic Janez, župnik v Suhoru.
351. Skubic France, zdravnik v Velenji na Štaj.
352. Skubic Janez, duhovnik v Mirni peči na Kr.
353. Skufca Anton, duhovni pomočnik na Premu.
354. Slomšek Janez, kaplan pri sv. Petru pod Kunšpergom.
355. „Slovanska beseda“ v Gradci.
356. Solina Ivan, c. kr. sodnijski uradnik v Ptui.
357. Soršak Matevž, posestnik v Borovljah na Kor.
358. Soudat Anton, c. kr. finančni komisar v Tominu.
359. Soudat Jožef, v Kamnji na Gor.
360. Sova Blaž, gostilničar v Ormuži.
361. Spič Matija, odvetniški uradnik v Mariboru.
362. Srebre Gvido dr., odvetnik v Brezch.
363. Sredenšek Janez, župnik v Podčetrtku.
364. Stanič Jožef, pravnik v Gradci.
365. Staré Ferdinand, c. kr. auskultant v Novem mestu.
366. Staré Josip, pravnik v Gradci.
367. Stepančič Matija, c. kr. bilježnik v Podgradu.
368. Stiper Janez, kaplan v Jablanah pri sv. Lenartu v slov. gor.

369. [Stranjšak Davorin, župnik v Zavrači na Štaj.
370. Strucelj Juraj, o. kr. pristav v Velikih Laščah na Kr.
371. Stuhec Ivan, o. kr. dež. sodn. svetovalec v Celji.
372. Stuhec Jožef, kaplan pri sv. Emi na Štaj.
373. Stuhec Marko, kaplan v Leskovci pri Ptui.
374. Svetec Luka, državni poslanec v Ljubljani.
375. Šabec France, trgovec v Podgradu.
376. Šavnik Dragotin, lekar v Kranji.
377. Schildenfeld žl. Friderik, o. kr. dež. sodn. svetovalec v Ptui.
378. Schmied Gottfried, o. kr. notar v Konjicah.
379. Schneid Jože vitez Treuenstein, o. kr. dvorni tajnik na Dunaji.
380. Schönwetter Janez, o. kr. bi-ljeznik v Ptui.
381. Šetina Janez, o. kr. pristav v Ljubljani.
382. Šimkovsky Julius dr., odvetnik v Matzenu.
383. Škerlj Ivan, pravnik na Dunaji.
384. Škofic Juri, posestnik v Lukovci.
385. Šolar Ivan, o. kr. profesor v Ljubljani.
386. Šorn Gašpar, župan v Grajski vesi.
387. Šranc Stanislav, kaplan v Brezovici na Kr.
388. Štamcar Ivan, kaplan v Semiču.
389. Švelc Jernej, hišni posestnik v Kranji.
390. Svet Janez, kaplan v Dolini pri Trstu.
391. Tanšek Ivan, odv. vajenec v Brezrah.
392. Tanšek Mihael, mlinar v Slivnici na Štaj.
393. Tekavčič Dragotin, o. kr. okrajni tajnik v Novem mestu.
394. Teran Ivan, kaplan v Vatovljah.
395. Teran Janez, kaplan v zlatem polji.
396. Thuler Peter, o. kr. okrajni tajnik v Tominu.
397. Tominec Janez, o. kr. pristav v Gorici.
398. Tomšič France, o. kr. auskultant v Ljubljani.
399. Tomšič Ivan, župan v Polhovem gradu.
400. Tonkli Jožef dr., odvetnik v Gorici.
401. Trepal Anton, kurat v Jagersch.
402. Trnovec Daroslav, o. kr. pristav v Bolzetu.
403. Trstenjak Davorin, župnik na Ponikvi.
404. Turner Pavel, pravnik na Dunaji.
405. Tušar Anton dr., o. kr. pristav v Tominu.
406. Urbas Avgust, o. kr. okrajni sodnik v Postojni.
407. Ulaga Jožef dr., profesor v Mariboru.
408. Ulčar Lovro, o. kr. dež. sodn. pristav v Ljubljani.
409. Ulepič Rudolf, pl., o. kr. pristav v Metliki.
410. Ušen Janez, župan pri sv. Petru v Savinski dolini.
411. Valon Josip, kr. pristav žup. sudbenoga stola v Požegi.
412. Vavru Janez, o. kr. profesor v Ljubljani.
413. Velikajne Anton, odvetn. perovodja v Zagrebu.
414. Verbič France, o. kr. okrajni sodnik v Kranjski gori.
415. Vičco vitez Anton dr., o. kr. pristav v Podgradu.
416. Vidic Dragotin dr., o. kr. okrajni sodnik v Črnomlju.
417. Vidmar Jožef, kaplan v Smledniku.
418. Vidrič Lovro dr., odvetniški perovodja v Zagrebu.
419. Vigele Ferdo, posestnik na Ziljski Bistrici.
420. Visintini Anton, o. kr. pristav v Tominu.
421. Vittori J., o. kr. sodnijski izvrševalec v Ajdovščini.
422. Vode Jožef, kaplan v Boljunci pri Trstu.
423. Vogrič France, posestnik na Šentviški gori na Gor.
424. Vošnjak Jožef dr., zdravnik v Šmarji na Štaj.
425. Vredništvo „Besednika“ v Celovci.
426. Vredništvo lista „Jurist/sche Zeitung“ na Dunaji.
427. Vredništvo „Narodnoga lista“ v Zadru.

428. Vredništvo „Pravnika pol-
skega“ v Llovu.
429. Vredništvo „Pučkoga prija-
telja“ v Varaždinu.
430. Vredništvo „Slovenskega
Naroda“ v Mariboru.
431. Vredništvo „Zvona“ na Dunaji.
432. Wester Janez, duhovnik v
Cirknem.
433. Wieser Janez, kaplan v Žab-
nicah.
434. Winkler Andrej, c. kr. okrajni
glavar v Tominu.
435. Wolf Anton, župnik pri sv.
Petru v medvedovem selu.
436. Wolf Anton, c. kr. okrajni
sodnik v Pliberku.
437. Wolf Ivan, župnik pri sv. Lo-
renci pri Neblem na Pr.
438. Wolkenberg Avguštin baron,
grajščak v Radoljci.
439. Wucherer Filip, c. kr. pri-
stav v Ptuj.
440. Zagorjan Ivan, duhovnik v
Senožečah.
441. Zarli J., c. kr. kancelist v
Ajdovščini.
442. Zarnik Val. dr., odvetniški va-
jeneo v Mariboru.
443. Zenković J., c. kr. sodn. svetovalec v Gorici.
444. Zois Anton baron, grajščak v
Ljubljani.
445. Zörer Ferdinand, c. kr. nad-
sodnijski svetovalec v Trstu.
446. Zupančič France dr., odvetnik
v Ljubljani.
447. Zupančič Viktor, c. kr. okr.
sodn. pristav v Ljubljani.
448. Zupanec Jernej dr., bilježnik
v Ljubljani.
449. Zagar Dragotin, dež. blag. pri-
glednik v Ljubljani.
450. Zajdala Anton, kaplan v Stermi
na Istr.
451. Žan Ivan, zastopnik „Slavije“
na Bohinski Bistrici.
452. Zbontar Gregurjev Peter, po-
sestnik na Zalem Logu.
453. Žeriov G., c. kr. pristav
v Idriji.
454. Žerjav Matevž, kaplan v Pre-
vali na Kor.
455. Žlamberger Anton, pravnik
v Gracu.
456. Žnidarčič Andrej, vikar na
Ponikvah na Pr.
457. Zupančič France dr., c. kr.
polkovni zdravnik pri 18. hu-
sarskem polku na Ogerskem.
458. Županija v pasji vasi pri
Kopru.
459. Županija mesta Metlike.
460. Županija v Selci pri Želez-
nikih.
461. Županija v Skrileh na Gor.
462. Žurbi Avgust dr., odvetnik v
Celji.
463. Žuža Ivan, posestnik v Grižah
pri Celji.

Pristavek:

464. Český akademický spolek na
Dunaji.
465. Žgur Anton, katehet in duhovni
pomočnik v Postojni.
466. Vredništvo „Brenčeljna“ v
Ljubljani.

